

EM i fodbold

Jeg har naturligvis også siddet klinet til skærmen og fulgt med i de danske drenges tre kampe i gruppespillet og i ottendelsfinalekampen mod værtsnationen Tyskland, som endte med et nederlag på 0-2.

Gruppekampene var målfattige og lidt kedelige efter min mening. Resultatet af kampen mod Tyskland var ikke overraskende; men vil alligevel blive husket på grund af de mange VAR-kendelser, som mestendels ikke gik de danske drenges vej.

Ikke mange havde levnet holdet en chance for at vinde kampen, Men sådan var det også, da Danmark mødte Tyskland i finalen om EM i 1992. Og den kamp blev, som bekendt, vundet af Danmark - i øvrigt med de samme cifre.

Det danske hold manglede ganske simpelt spillere, der kunne få bolden i boksen.

Ingen kan vel her fortænke mig i at fremhæve **skorpen Carl Aage Præst**, som i slut 1930'erne spillede i fælledklubben ØB, og som var med på det legendariske bronzehold, som ved de olympiske lege i 1948 i London vandt bronze ved at slå værtsnationen (England) 5-3.

Efter OL blev Carl Aage Præst og 6 andre af spillerne professionelle i Italien, hvad dengang samtidig indebar, at de var udelukket fra at repræsentere DBU på landsholdsplan.

Carl Aage Præst blev en fodboldlegende - også i Italien. 232 ligakampe spillede han for Juventus, hvilket den dag i dag er rekord for en udlænding i klubben. Det blev til to italienske mesterskaber og 51 mål i de seks år.

Han sluttede sin italienske karriere af med et år i Romklubben Lazio, før han i 1957 vendte tilbage til Danmark, hvor han overtog et Tuborg depot i Vanløse, som han havde i 25 år.

Carl Aage Præst blev i 2008 optaget i fodboldens Hall of Fame for sine bedrifter på grønsværen for såvel Danmark som Juventus. Han døde i 2012, 89 år gammel.

Skorpen nr. 4

2024, 131. årg.

Udgivet af
Opfostringshusforeningen af 1872
Ndr. Fasanvej 124 B
2000 Frederiksberg

Web-adr.: www.ohf.dk

Bestyrelse

2/90 André Fleron, formand
55/66 Søren Derving, næstfm.
34/71 Rasmus Buss, kasserer
103/57 Finn Johansen, redaktør
66/66 Jørn Lindholdt
103/66 Mikael Randløv

Suppleant

ledig

Revisorer

55/60 Per Gade Christensen
32/59 Aage Johansen

Stiftelsen

2/90 André Fleron
E-mail: formand@ohf.dk

Webmaster for www.ohf.dk

61/77 Michael Brimer

Adresseændringer

Meddeles pr. e-mail til:
formand@ohf.dk

Bladet Skorpen

Redaktion
Ansv. Redaktør
103/57 Finn Johansen
Tlf.: 33141815
E-mail: redaktoer@ohf.dk
Sms: mobil 22808068

Redaktionsadresse:
Ndr. Fasanvej 124 B st.tv.
2000 Frederiksberg

En kommentar til debatten om øget inklusion i de københavnske folkesko- ler.

Historien gentager sig....

Den aktuelle debat om en ny inklusionsplan for de københavnske folkeskoler, som skal kunne rumme langt flere børn med særlige behov end i dag, får mig til at genkalde mig den heftige debat, som for snart 20 år siden gik forud for lukningen af vor skole (DKO).

”Inklusion” var tidens nye løsen. Men resultatet viste sig at blive, at aldrig har så mange elever haft brug for specialundervisning.

Den nye inklusionsplan fører næppe til lukningen af en eneste folkeskole, men vil helt sikkert - uanset tilførslen af extra penge til skolevæsenet - resultere i et dårligere læringsmiljø med deraf følgende forringede muligheder for en videre uddannelse og den start på arbejdslivet, som burde have højeste prioritet.

Red.

”Skorpeskolen på den yderste pynt - igennem 250 år”

142 sider, rigt illustreret
Pris: 100 kr. + porto
Kan bestilles hos
redaktøren.

Kontingent 2024

Årskontingentet for 2024 er 300 kr.
Beløbet skal indbetales på bank kontonum-
meret 1551 - 0003022536 Danske Bank.
Husk at oplyse nummer og årgang.

Kontakt Rasmus Buss, hvis du har spørgs-
mål til opkrævningen.

Opfostringshuset på Christianshavn 1753-76

For den der har læst bogen ”Skorpeskolen – på den yderste pynt” vil det følgende ikke være nyt; men for mange vil det sikkert være på sin plads at genopfriske de begivenheder, der førte til skolens oprettelse.

Den 29. juni 1753 blev Det kgl. Opfostringshus stiftet, da kong Frederik den V satte sin signatur på fundatsen. En direktion med den nyudnævnte udenrigsminister Johan Hartwig Ernst von Bernstorff fik i opdrag at ”iværksætte og befordre dette særdeles etablissement til at underholde og forsørge foreløbigt 200 drengebørn, senere flere når og hvis midler kunne opnås til det”. Vi befinder os i den såkaldte ”florisante” periode, hvor behovet for veluddannede borgere voksede.

En grund på Christianshavns østlige spids blev udpeget som byggegrund for den kommende stiftelse. Selve opførelsen var ikke uden problemer, for grunden bestod af tilkøbt fyld fra byen, så der måtte en grundig pilotering til, og grunden var vel af andre årsager ikke den mest velegnede, idet stanken fra ”Stadens Kule”, hvor hele byens natrenovation blev henkastet, sammen med stanken fra et i umiddelbar nærhed beliggende hvalfiskebensyderi og et lidet trankogeri gjorde det nærmest uudholdeligt for de omkringboende.

Den 24. september 1754 kunne kransen hejses på ejendommen, som da endnu stod med vand på to af siderne, og hvor haven endnu ikke var indhegnet.

Finansieringen af byggeprojektet blev tilvejebragt ved en landsdækkende kollektindsamling i landets kirker og ved direkte henvendelse til personer af det bedre selskab, forretningsmænd, deres kompagnier og til alle handlende borgere.

Den kapital, der blev rejst igennem disse ”frivillige” gaver, var en ret betydelig sum. Med 7.000 rd. fra Hertug – og Fyrstendømmerne indkom der i alt 40.000 rd., og dertil kom indtægten fra en kirkekollekt, der jævnfør fundatsen blev tildelt stiftelsen første nytårsdag hvert år. Og da stiftelsen yderligere i 1753 fik privilegium på et årligt lotteri i 20 år, kunne stiftelsen se frem til en fremtid med en økonomi, som mange misundte den; og det resulterede da også i, at lotteriprivilegiet hurtigt blev inddraget, og at den opsamlede formue blev anvendt til andre formål.

Da stiftelsen i 1776 blev ”tvangsforflyttet” til det gamle Christians Plejehus i Store Kongensgade 108, slap man godt nok for stanken fra ”Stadens Kule” m.m., men man fik til gengæld nogle indkvarteringsforhold, som var markant ringere.

Men det er en helt anden historie, som man kan læse mere om i jubilæumsbogen.

Den imponante ejendom blev overtaget af Søe-Etaten, som indrettede den til hospital og sygehus for Orlogsflådens matroser og almisse-lemmer af Søe-Etaten.